

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת עקב השכ"א

- שניצל אחד דג דגים. הסתכלו עליו אנשים. אמר להם: מה, אף פעם לא ראיתם שניצל דג?...
- שניצל אחד שפך מים בגינה. "מה, אתה משקה?" "לא, אני מאכל!"...

פרשה מאירה

ארץ ישראל

בפרשת השבוע "עקב", התורה מספרת על שבחה של ארץ ישראל. בארץ ישראל יש הרים ובקעות, נחלי מים ופרות מיחדים במינם: שבעת המינים. "ארץ חסה ושערה וגפן ותאנה ורמון. ארץ זית שמן ודבש".

הארץ שלנו מיחדת גם במזג האוויר שבה. יש לנו קיץ חמים וחרף קריר, אבל הם אינם קיצוניים כמו במקומות רבים אחרים בעולם, בהם קורים אסונות גדולים של מזג האוויר. יש לנו שמש, גשם, שלג, ים נפלא ומקומות רבים, מגוונים ויפים.

את הארץ הנפלאה הזו ה' נתן לנו, לעם ישראל, ובקש מאתנו: השתדלו שהארץ הזו תשאר בידיכם! שמרו על הארץ, והתנהגו בצורה נאותה וטובה, כדי שתהיו ראויים לארץ המיוחדת הזו.

החפש הגדול, בו אנחנו נפגשים במקומות שונים בארץ, מטילים ונהנים - זו הזדמנות נהדרת להודות על הארץ הטובה הזו שנתן לנו בורא עולם!

שאלות בפרשה

- איזה בעל חיים שלח ה' כדי לסלק את האויבים שבארץ?
- איזה נס היה בבגדים שלבשו בני ישראל במדבר?
- מצאו פסוק ובו שמות 3 מקומות בהם חטאו בני ישראל?
- מתי קיבל משה את הלוחות השניים? (רש"י)
- מהו "יום הקהל" (י, ד)?
- איזה הבדל בין ארץ ישראל למצרים, מוזכר בפרשה?
- השלימו: "עיני ה' אלוקיך בה _____ השנה ועד _____ שנה".
- באילו פרשות בתורה כתובות 3 הפרשיות של קריאת שמע?

חידת חדגא:

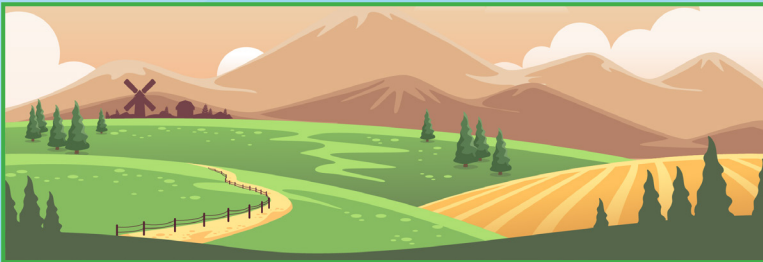
מאיזה פסוק בפרשה נלמדת מצוות ברכת המזון?

חידת פולקע: איזו הלכה בהלכות ברכות נלמדת מהפסוק של שבעת המינים?

"ארץ הרים ובקעות" - 7 הבדלים

המונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך הפרשה!

 3	 2	 1
 6	 5	 4
 9	 8	 7

- אם שקרן אומר שהוא שקרן - להאמין לא או לא?
 - דוד: 'באיזה ים אנחנו נמצאים?' אבא: 'בים התיכון'. דוד: 'ואיפה זה הים היסודי?'...
 - איך יכול להיות שעלושה פילים תחת מטרייה אחת, ואף אחד לא נרטב? תשובה: בגלל שלא יורד גשם...

היצרן

סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

וללא המפות ששרטטתי שום דבר לא היה עומד, איש לא היה מצליח לבנות משהו מסדר ומרָבב כל כך'.

המלך הנהן בראשו ונתן את רשות הדבור לנגר הראשי:

'בלעדי, הכריז האיש הלום יין, 'לא היה כאן כלום, אפלו את הפסא שאדוני המלך מתרוח עליו ברגעים אלו אני עשיתי. שלא לדבר על הדלתות ועל המשקופים, החלונות והאדנים וכל מה שעשוי עץ בארמון הזה, ואם נאמר את האמת אז רבו של הארמון עשוי מעץ אדוני המלך'.

המלך המהם משהו בלתי ברור והורה לראש הזגגים לשאת את דברו. גם הוא כקודמיו הציג את עצמו ודבר בשבח מעשיו, הוא החזה על הויטראז'ים הנאים, הצביע על החלונות, על הדלתות העשויות בשלוב של עץ וזכוכית, על הנברשות המפארות, וסיים את דבריו בהכונה לדמיון מדרך, 'תארו לעצמכם שלא הייתי עושה זכוכיות, איך בדיוק הייתם יושבים כאן בלילה חרפי שכזה...'

וכך הם נגשו בזה אחר זה מעצבי הפנים, החיטים שתפרו את היולונות, הרפדים שרפדו את הפסאות, הבנאים שעסקו במלאכת הבניה עצמה - כל אחד הציג את עצמו ואת פעלו ובקש לזכות בתהלת עולם אצל המלך.

כלם סימו, ותלו את עיניהם האדמות והמזגגות במלך שיכריע מי הוא האיש שבלעדיו לא היה הארמון עומד על תלו, למי הכבוד ולמי התהלה.

המלך עצם את עיניו כמתרפז, אחר פתח אותן וסקר במבטו את היושבים באולם, כמו מבקש לראות מי ישא חן בעיניו.

ואז נפתחה הדלת.

שחר, מפיה ומפחם עמד האיש בדלת. הכל סובבו את ראשם תמהים מה לשחרורי זה באולם הארמון. גם המלך תלה בו עינים תמהות, והאיש גמגם קלות: 'אני הנפח!'

'מה יש לך לומר?' הרעים קולו של המלך, בלתי מרצה בעליל מהופעתו הלא מכבדת של הנפח.

'אני רק עשיתי לכלם כאן את הכלים', אמר האיש ושתק.

הוא נצח.

מלך גדול ועשיר החליט לבנות לעצמו ארמון מפאָר ורב ממדים, שינקר את עיני עמיתיו המלכים ברחבי העולם. הוא תכנן את הארמון עם מיטב האדריכלים, גיס את מיטב בעלי המקצוע מכל התחומים והעמיד לרשותם משאבים בלתי נדלים של כסף ושל כח עבודה, שלא יהיה דבר שיעכב את הבניה.

כלם עבדו במשנה מרץ, התגמולים והבונוסים שחלק המלך בהחלט עזרו לזרז את העבודה, וכעבר תקופה לא ארפה עמד הארמון על תלו גדול, מפאָר ומרשים בדיוק כפי שחלם המלך.

המלך המרצה פנס את כל בעלי המלאכה, והזמין אותם למסבת חנכת בית מיחדת שתערך רק בעבורם, 'אתם שבניתם', אמר המלך, 'ואני רוצה לחגג אתכם את חנכת הארמון'.

הארמון הואר בשלל אורות, צלילים שקטים וערבים התפזרו בחלל הארמון והדגימו את יעילותה של האקוסטיקה שעליה שקדו לא מעט, האולם הגדול עמד הכן לקלט את מאות המזמנים, ואלו החלו ממלאים את המקום אט אט, לבושים במיטב בגדיהם. תג מזהה נתן על דש בגדו של כל מזמן, ובו היו חרוטים שמו, מקצועו וממחיותו.

האכל הגש כיד המלך, מיטב השפים עמלו להפיק ארוע גסטרונומי מעורר תאבון, היין זרם בשפע, והמזמנים לא השאירו את הכוסות מלאים, הם הגירו כוס אחר כוס והחליקו את המתאבנים שהגשו בזה אחר זה למעמקי הקבה. כשהיין החל עולה למח והרוח הטובה הרגשה היטב נטל את רשות הדבור אחד ממנהלי העבודה ובקש את תשומת לבם של הנאספים: 'ברשות המלך, אבקש לערך דיון קצר וממצה כדי להכריע בשאלה, מיהו האדם שבלעדיו לא היה הארמון עומד על תלו, מלבד אדוננו המלך, כמוכן. הקהל מזמן להגיש את רעיונותיו ולהציע מעמדים'.

סערה התחוללה באולם, בליל של קולות מחספסים נשמעו מתנגשים חזיתית זה בזה, כל אחד רצה לקשר את הכתרים לעצמו או לפחות למחלקה שבה עבד. המנחה בקש את תשומת לב הקהל והזמין את הממחים להציג את תרומתם בצורה מסדרת בזה אחר זה.

קד הראשון קדה עמקה והציג את עצמו בפני המלך: 'אני האדריכל הראשי של הארמון, בלי התכניות שלי